

jungi possit, secundum quod agat in Dæmones, adhuc est controversum, quamvis, quod liberè fatendum, non possit omnibus difficultatibus ex asse satisfieri, posse tamen & Deum multa & captum & intellectum nostrum excedentia facere; cum D. Paulo concedendum erit.

Ad II. Resp. ignem corporeum dupliciter considerari posse (α) in se & secundum naturales suas condiciones, & sic objectum vel pabulum suum tandem consumit, quo absumpto ipsum quoque ignem perire necesse est, subhac igitur ratione æternus esse nequit. (β) in ordine ad agens supernaturale, quod influxu suo conservat hunc ignem, & sicuti influxus iste est perpetuus & in æternum durat, ita æternus quoque est ignis.

Ad III. Responderi solet, nondum fuisse probatum, in Inferno futurum frigus. Quod n. stridorem dentium concernit, non necesse est, ut dicamus, eum proditurum à frigore, cum provenire possit à nimio damnatorum furore. Sic disceptant Dd. ex utraque parte, cui nos calculum adjiciamus, in conflictu aperiemus, patere tamen & ex dato discursu autumo. Tantum de potentiâ Dæmonum passivâ.

CONCLUSIO.

Hic filum abrumpo, pedemque figo in subtilissima materia, qua, teste Wiero, usq; adeo tricis subtilissimis implicita & confusa, ut nec ulla Thesæi sagacitate extricari, nec Oedipi prudentia explicari queat. Si ergo unâ atque altera in via pro tenui & imbecilli ingenii vi per hos scopulos errârim, quid est quod mireris, B. L. Accelamo cum August. l. I. de Trinit. cap. 2. unicuique: *Non me pigebit, sicubi hesito, querere, nec pudebit sicubi erro, discere*: Et cap. seqq. 3. *Quisquis hac legit, ubi pariter certus est, pergat mecum; ubi pariter hesitat, querat mecum; ubi errorem suum cognoscit, redeat ad me, ubi meum revocet me,*

F

CO-